

תורה אביגדור

זוּלָּאִים!

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: אהרן ספֿטנר
איורים: מירי וינר

חג הסוכות תשפ"ה

עולם של דירת עראי

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה
להנצחות: 02-966-5295

חג הסוכות תשפ"ה עולם של דירת עראי

בררררדרררררררררר! נשמע קולו של הברג האחרון שהבריו אבא אל דפנות הסכה. הסכה עמדה על תלה, וכעת לא נותר אלא להניח את הסכה, שהוצא אחר כבוד מהמחסן על ידי שימי ואיצי.

"ישר כח!" אמר אבא בחיך לשני הבנים, שטפסו על סלם והחלו לפרס את המחצלת על גבי הסכה. "עזרתם לי מאוד."

יעלי הקטנה עמדה על רצפת הסכה והחזיקה בידיה מקל קטן. "הנה, אבא!" היא קראה. "הכנתי לך סכק!"

"תודה, יעלי!" ענה לי אבא בחיך, והעביר את המקל לשימי, שהניח אותו מעל המחצלת.

איצי, שעמד בראש הסלם, שם לב למשהו יוצא דפן אצל שכנם - שהיה גוי ממוצא איטלקי. "הי! תראו את האות P (פ) הגדולה שמחברת לשער החצר של השכן!"

אבא הציץ על עבר החצר הקדמית של שכנם. "נכון, מעולם לא שמתי לב לזה."

"התקינו את זה רק אתמול," אמר שימי. "כנראה שאדון פלדינו רצה שהאות הראשונה של שם משפחתו תופיע על שער החצר שלו."

"מוזר," אמר איצי. "מעניין אם הוא מנשק אותה בכל פעם שהוא עובר על ידה, כמו שאצלנו מנשקים את המזוזה, להבדיל."

אבא ושימי צחקו. "האמת היא, שראיתי את הפועלים שהתקינו את ה-P הזו," אמר שימי. "מר פלדינו עמד שם, והוא ספר לי שהיא עשויה מברזל יצוק, והיא יכולה להחזיק מעמד גם מאה שנה."

"באמת יש לו בית מדהים," הוסיף איצי. "לא מזמן הוא סיים שפוף רציני, ושמעתי שהבית כולו מפעל על ידי מחשבים. מספיק שהוא אומר: 'בית, תכין לי סטיק!', והמקרר שולח את נתח הבשר המתאים ישירות לתנור!"

"מה שמעניין הוא," אמר שימי, "שאנחנו עומדים פה ומדברים על ביתו המשכלל של השכן, עם האות P הענקית המתנוססת על פתח החצר, בעודנו צסוקים בבניית סכה - שהיא לא בדיק בית מפאר, אלא יותר בכון שלמבנה קטן ורעוע."

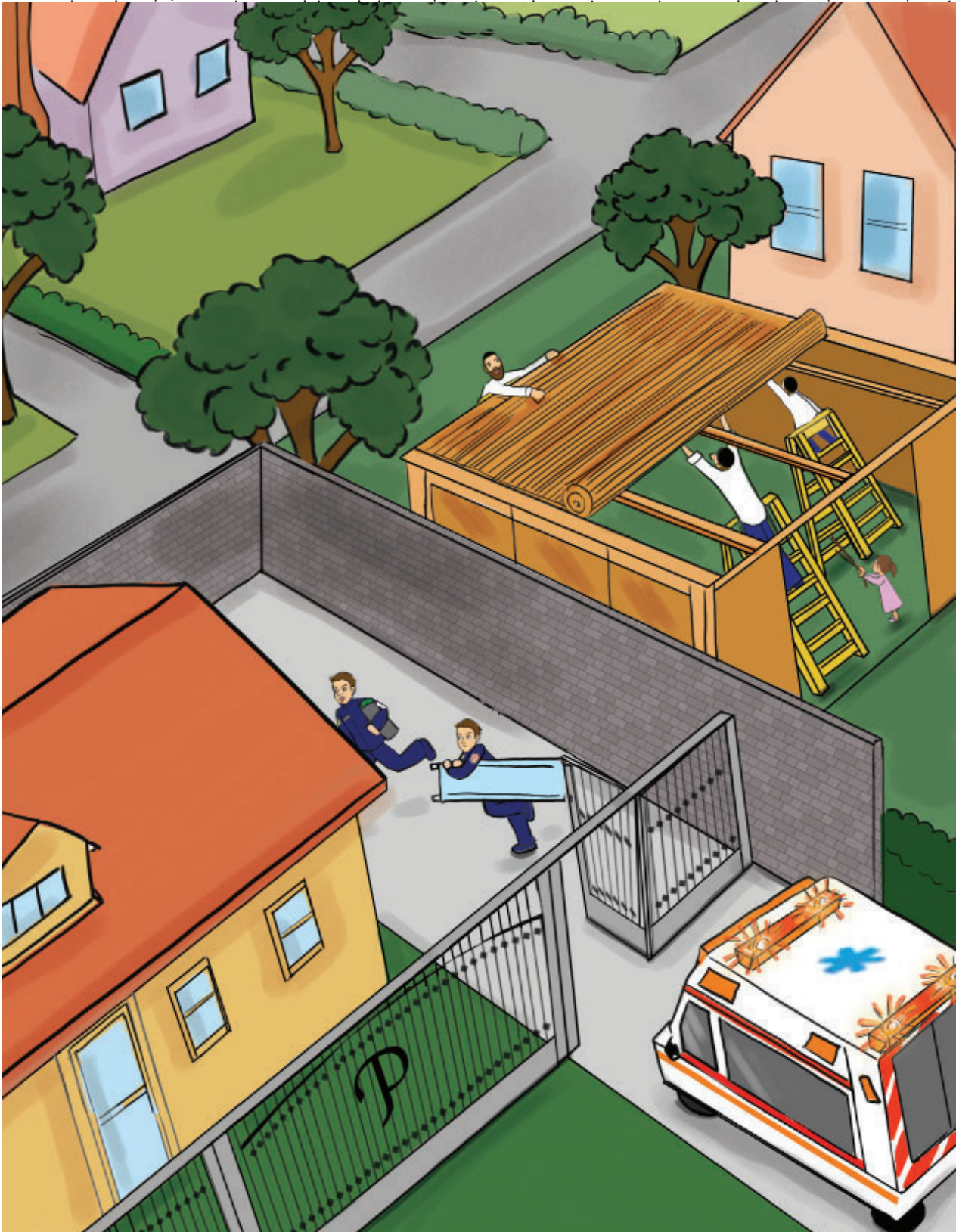
"לא הייתי אומר רעוע," העיר איצי לאחיו הגדול. "אבא יודע לבנות בצורה יוצאת מן הכלל, ולדעתי הסכה הזו מסגלת לעמד שנה תמימה!"

"מסכים אתך," אמר שימי. "אבל למדנו במסכת סכה שכל הרעיון של הסכה הוא שהיא תהיה דירת עראי. הגמרא אומרת שעלינו לעזב את הדירת קבע שלנו ולעבר לדירת עראי. ולמרות שסכה שדפנותיה עשויות מברזל כשרה, היא חייבת להיות בגובה כזה שהיא לא תוכל להתקיים זמן רב."

”מִדָּהִים!” אָמַר אִיצִי. ”אֲבָל לָמָּה? מָה הַסֵּבָה לַהֲלַכָּה הַזֹּאת?”

”הַמָּמָה...”, הֵמָּהם שִׁימִי. ”שְׂאֵלָה טוֹבָה. אֲנִי לֹא זוֹכֵר כְּרָגַע מָה הַתְּשׁוּבָה. הֲרִי הַסְּכּוֹת בַּמִּדְבָּר מִן הַסֵּתֶם הַחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד לַפְּחוֹת 40 שָׁנָה.”

שְׁנֵי הָאֲחִים פָּנוּ לְאֲבֵיהֶם עַל מִנַּת לִשְׁמַע אֶת הַתְּשׁוּבָה, כְּאִשֶּׁר לִפְתֹּעַ נִשְׁמַע קוֹלָהּ שֶׁל יַעֲלִי

הקוראת: "תראו, הנה 'ימבילנדו!', ובמקביל, נשמעה יללת הסירנה של האמבולנס שפנה אל תוך הרחוב שלהם. מיד נשאו שלשתם את ציניהם לשמים ואמרו: "ה', אם יהודי נמצא בתוך האמבולנס, שלח לו בבקשה רפואה שלמה", וכמו שאבא למד מהרב אביגדור מילר זצ"ל.

למרבה ההפתעה, האמבולנס האט את נסיעתו, עבר את ביתם, ונעצר בסמוך לביתו של מר פלדינו! שני פרמדיקים זנקו החוצה, פתחו את הדלתות האחוריות של האמבולנס, ודהרו לעבר ביתו של השכן, כשהם נושאים בידם אלנקה ומיכל חמצן. כמובן שבדרכם הם עברו בשער עם האות P הגדולה.

לא עברו אלא מספר דקות, ואחד הפרמדיקים יצא מבית השכן. צורת ההליכה שלו שקפה את העבדה שהוא לא ממנהר לשום מקום. "הכל בסדר?" שאל אותו אבא בחשש.

הפרמדיק נשא את מבטו לעבר אבא, שעדין עמד על הסלם וסדר את הסכה. "למרבה הצער, התשובה היא שלילית, ענה האיש. "השכן שלכם נפטר."

הבנים נדהמו לשמע הידיעה אידות פטירתו של שכנם. ההמלה סביב בית השכן החלה לדעוך, ואבא והבנים נכנסו לסכה והחלו בתלית הקשוחים.

שימי פנה לאבא. "אני לא מאמין למה שקרה כאן", אמר. "הרי רק לפני כמה דקות דברנו על האות P הענקית שמר פלדינו התקין בשער החצר שלו, ועל הבית עם כל השכלולים, וכעת הוא איננו. מה הענין להשקיע כל כך הרבה בדברים שבין כה הוא לא יהנה מהם?"

"נכון", הסכים איצי. "בטח עוד מעט מישוהו אחר יקנה את הבית ויעבר להתגורר בו, ושם משפחתם בכלל לא יתחיל באות P."

"ילדים", אמר אבא. "זו התשובה למה ששאלתם מקדם, מדוע צוּתה התורה לבנות את הסכה בצורה שהיא יכולה להיות ארעית.

"כי מצות סכה מזכירה לנו שאנחנו נמצאים בעולם הזה לזמן קצר בלבד, ושהתפקיד שלנו הוא לעבד את ה'. שלא כמו מר פלדינו, אנחנו משקיעים בעולם הזה רק במה שאנחנו זקוקים כדי לעבד את ה', ולא מעבר לכך. ולכן, פעם בשנה אנחנו עוזבים את הבית החזק והמוגן שלנו ועוברים לסכה, וחיים כמו עם ישראל במדבר. החיים במדבר - ללא הדברים הבסיסיים שאנחנו רגילים אליהם כמו חנויות, רהיטים ועוד, למדו את עם ישראל שהעולם הזה הוא מקום ארעי. ומצות סכה ממשיכה ללמד אותנו את היסוד הזה מדי שנה בשנה."

בְּכִרְתָּ חַיִּים!

נָשׁוּב וּנְחַדֵּד:

1. מה עשו ילדי משפחת גרינבוים כששמעו את ה'ימבילנדו'?

2. מה למד אותם נשכנם הגוי בענין מצות סכה?